

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7919/07
02.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca: Republike Srbije, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo – Beograd, Nemanjina broj 26 i Agencije za kontrolu letenja Srbije i Crne Gore – D.O.O. iz Beograda, Trg Nikole Pašića 10, koju zastupa AB, advokat iz Beograda, protiv tuženog Ministarstva odbrane Republike Srbije – Uprave za odbranu Republike Srbije, zbog nedonošenja rešenja po predlogu za oglašavanje ništavim rešenja Vojne pošte 1168 Beograd Up.br. 73-3/99 od 29.03.2000. godine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 02.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I NALAŽE Ministarstvu odbrane Republike Srbije – Upravi za odbranu Republike Srbije da odluči o predlogu tužilaca u roku od 30 dana od dana dostavljanja ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužioci su dana 20.09.2007. godine podneli, preko zastupnika odnosno punomoćnika, tužbu zbog nedonošenja rešenja od strane tuženog organa po njihovom predlogu za oglašavanje ništavim rešenja Vojne pošte 1168 Beograd Up. br. 73-3/99 od 29.03.2000. godine. U tužbi navode da su dana 18.04.2007. godine tuženom organu podneli predlog za oglašavanje ništavim navedenog rešenja, ali da tuženi organ, u roku od mesec dana od dana prijema predloga, kao ni u daljem roku od 7 dana po ponovljenom traženju od 24.08.2007. godine, nije odlučio po njihovom predlogu. Sa tih razloga smatraju da su se ispunili uslovi za podnošenje tužbe u smislu člana 8. i člana 24. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima. Dalje se tužbom ukazuje na razloge zbog kojih smatraju da je rešenje Vojne pošte 1168 Beograd Up. br. 73-3/99 od 29.03.2000. godine ništavo, s obzirom da je u ovom slučaju upravni organ odlučivao o stvari iz sudske nadležnosti o kojoj ne može da odlučuje. Ističe se da je Ministarstvo za odbranu, čiji je pravni sledbenik tuženi, naložio isplatu kontrolskog dodatka BB na službi u Saveznoj upravi za kontrolu letenja, u kojoj isti nije bio zaposlen, te kako se radi o licu koje je zaposleno u drugom organu uprave to je svoje potraživanje ovo lice moglo da ostvari isključivo sudskim putem. Sa tih razloga tužioci smatraju da je Vojna pošta kao organ uprave rešavao o pitanju iz sudske nadležnosti, jer jedan organ uprave ne može nalogati drugom organu uprave da izvrši određene obaveze. Predložili su da sud tužbu uvaži i naloži tuženom organu da u roku od 30 dana donese rešenje po predlogu tužilaca koje će rešenje Up. br. 73-3/99 od 29.03.2000. godine u celosti oglasiti ništavim.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je naveo da su navodi tužbe neosnovani i predložio da se tužba odbije. U odgovoru se ističe da Republičko javno pravobranilaštvo nije legitimisano za podnošenje tužbe, jer se ne radi o pravima Republike Srbije iz člana 7. Zakona o javnom pravobranilaštvu, a da je Agencija za kontrolu letenja samostalno pravno lice čije se finansiranje ne obezbeđuje iz sredstava budžeta Republike Srbije, pa njen zastupnik ne može biti Republičko javno pravobranilaštvo. Dalje se ističe da se u ovom slučaju ne mogu primeniti odredbe člana 257. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku, jer se rešenjem, čija se ništavost zahteva, odlučivalo o stvari koja je u upravnoj nadležnosti, te da je odluka, kojom se Saveznoj upravi za kontrolu letenja nalaže isplata sredstava, doneta u skladu sa Zakonom o finansiranju Savezne Republike Jugoslavije. Pored toga tuženi organ je podneskom od 19.03.2009. godine obavestio sud da ne raspolaže spisima predmeta i da ne može da se izjasni o navodima tužbe.

Po razmatranju navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Odredbom člana 208. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku propisano je, između ostalog, da kada se postupak pokreće povodom zahteva stranke organ je dužan da donese rešenje i da ga dostavi stranci najdocnije u roku od dva meseca ako posebnim zakonom nije određen kraći rok. Ukoliko organ, protiv čijeg akta nije dozvoljena žalba u roku od 60 dana ne odluči po zahtevu stranke, kao ni u daljem roku od 7 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom (član 24. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o upravnim sporovima).

Odredbom člana 258. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku propisano je da se rešenje može u svako doba oglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili po predlogu stranke ili državnog odnosno javnog tužioca, a stavom tri istog člana propisano je da se protiv rešenja kojim se neko rešenje oglašava ništavim ili se odbija predlog stranke ili državnog, odnosno javnog tužioca za oglašavanje rešenja ništavim da je dopuštena žalba. Ako nema organa koji rešava po žalbi protiv tog rešenja može se neposredno pokrenuti upravni spor.

Iz rešenja Vojne pošte 1168 Up. broj 73-3/99 od 29.03.2000. godine proizlazi da je isto doneto na osnovu člana 102. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, te da se istim rešenjem naložio isplatu kontrolskog dodatka

192. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, te da se ovim rešenje priznaje pravo na kontrolorski dodatak Milić Čedomiru, pukovniku na službi u Saveznoj upravi za kontrolu letenja Beograd i određuje se da mu taj dodatak pripada u visini od 60% od osnovne plate počev od 01.09.1994. godine, s tim da isplatu kontrolorskog dodatka kao i obaveze i doprinose na ta sredstva izvrši Savezna uprava za kontrolu letenja Beograd. Prema tome ovo rešenje doneto je primenom odredaba Zakona o opštem upravnom postupku, a tužiocu su podneli predlog za oglašavanje ovog rešenja ništavom primenom odredaba člana 257. i 258. Zakona o opštem upravnom postupku. Kako iz navoda tužbe, dokaza podnetih uz tužbu u odgovoru na tužbu proizlazi da po predlogu tužilaca za oglašavanje ništavim navedenog rešenja, tuženi organ nije odlučio u zakonom propisanom roku, kao ni nakon podnošenja urgencije od 24.08.2007. godine, to je tužba tužilaca zbog nedonošenja rešenja, saglasno navedenim odredbama zakona, osnovana.

Pri tome u vezi navoda odgovora na tužbu kojima se ističe da Republičko javno pravobranilaštvo nije legitimisano za podnošenje tužbe, te da u ovom slučaju nije bilo uslova za oglašavanje rešenja ništavim primenom člana 257. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku sud ukazuje, da su tužioci podneli uredan predlog za oglašavanje ništavim navedenog rešenja, te da je tuženi organ u svakom slučaju bio dužan da po predlogu postupi i donese odluku.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 5. Zakona o upravnim sporovima, tužbu uvažio i naložio tuženom organu da odluči o podnetom predlogu u roku određenom dispozitivom ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 02.04.2009. godine, U. 7919/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

VS